

Summa Concionum.

causam capter ad perdendum. 520. 80
Magister scimus. Volunt Magistri nomine Christum pignora ad respondendum. 69. 57.
Non enim respicis personam hominum. Quamvis isti essent mendaces, in hoc tamen vere loquuntur. Deus enim non est acceptor personarum. 36. 21. Et hoc valde necessarium est in Principe, ac iudice. 479. 89. 90
Licet censum dari Casari, an non? Hoc est, sunt solvenda tributa: Hoc quaerunt à Christo, occasionem quaerentes eum arguendi erga populum, sunt enim tributa populis valde odiosa. 603. 92. 93. Et omne gaudium à populis excludunt. 609. 21
Quid me tentatis hypocrite? Multa vitia habebant Pharisei, & inter omnia, peculiariter invehitur Christus in hypocrisim, tanquam vitium super omnia detestabile. 395. 38. 39. 40. & 414. 12. 13. 14
Cujus est haec imago? In illo denario nihil aliud requirit Dominus, nisi Casaris imaginem; quia in auro, & argento, in ceteris bonis temporalibus nihil aliud habent Principes nisi quandam imaginem, cum in eis nihil sit solidum, ac firmum. 159. 122. 145. 246
Qua sunt Casaris Casari, qua sunt Dei Deo. Deo peculiaris honos debitus, est tribuendus, qui inter ipsam divinam majestatem, & humanam creaturam non est dimidiandus. 433. 19. 20. & 496. 75

Dominica XXIII. post Pentecosten. Matth. 9.

Ecce Princeps unus accessit, & adorabat eum. De hoc vide cap. 19

Dominica XXIV. post Pentecosten. Matth. 24.

Tunc qui in Iudaea sunt, fugiant. Ab occasione peccati omnino fugiendum 531. 54. Et peccatum etiam, quod pullulat ex conversatione, iniquo-

rum à sua radice est amputandum. 581. 72. 73. & 582. 74. 75

Tunc qui in Iudaea sunt, fugiant ad montes. Ut homo habeat caelestia; fugiat terrena, & pro nihilo habeat ea. 274. 46. 47. 48. & 399. 58. & 531. 58. 59

Tunc qui in Iudaea sunt, fugiant ad montes. Quomodo praecipit Christus, ut homo omnia sua bona relinquat; pro animae salute omnia temporalia contemnenda. 469. 36. 37. 38

Et qui in caelo est, non descendat tollere aliquid de domo sua. Qui enim mundum semel relinquit, non iterum regrediatur ad quae semel reliquit. 536 84. 85. 86

Orate, ne non fiat fuga vestra hyeme. In tanta tribulatione jubet ad orationem confugere; valde enim efficax est. 18. 78. & 404. 92. & 458. 45. & 557. 6

Erunt tribulatio magna. Sed quare Deus tantam tribulationem, & pressuram permittit? Deus enim suos mediis laboribus ad caelestia ducit. 349. 69. 70. & 448. 98

Sed propter electos breviantur dies illi. Propter justos Deus multa bona concedit. 174. 202. 203. & 318. 78

Sed propter electos breviantur dies illi. Habet Deus de suis electis magnam providentiam. 442. 70 71. 79

Ubi fuerit corpus, ibi congregabuntur & aquila. Per aquilas intelliguntur justis; sed quomodo post tot labores, ac persecutiones justis dicuntur aquilae, & non servi timidi. Virtus maximè probatur, & corroboratur persecutione. 301. 219. 220. 236. & 308. 8. & 149. 71

Ubi fuerit corpus, ibi congregabuntur & aquila. Seu ut est in Graeco, ubi fuerit cadaver. Et cur in tanta gloria Christus Dominus se appellat cadaver? quia gloria ejus, ac majestas à cruce, & morte. 101. 216. & 150. 75. & 166. 175. 176
 Vide multa de hoc in Indice, verb. *Cruce*.

LOCA

LOCA SACRÆ SCRIPTURÆ quæ hoc secundo Tomo explanantur.

VETUS TESTAMENTUM.

Ex Genesi.

CAP. I.
 n. 2.

TENEBRÆ erant super faciem abyssi, & spiritus Domini ferebatur super aquas. cap. 1. num. 141. 5. Factum est vespere, & mane dies unus. 3. 2. 9. Congregentur aquæ

quæ sub caelo sunt in locum unum, & appareat arida. 19. 72. & 24. 98

11. Germinet terra herbam virentem, & facientem semen. 17. 70. & 19. 8. & 21. 98

12. Protulit terra herbam virentem, lignumque faciens fructum, & habens unumquodque sementem juxta genus suum. 3. 235

14. Dixit Deus: Fiant duo luminaria magna; luminare majus, ut præsetter diei, & luminare minus, ut præsetter nocti. 11. 89. 98

20. Producant aquæ reptile animæ viventis, & volatile super terram. 390. & 11. 98

22. Benedixitque Deus, dicens: Crescite, & multiplicamini, replete aquas maris; avesque multiplicentur. 8. 75

25. Fecit Deus bestias terræ juxta species suas, & jumenta, & omne reptile terræ. 17. 68. 69

27. Factus est homo in animam viventem. 3. 7

2. Igitur perfecti sunt caeli, & ornatus eorum. 2. Requievit ab universo opere, quod patraverat. 5. 87

6. Nondum Dominus pluerat super terram. 6. 103

7. Inspiravit in faciem ejus spiraculum vitæ, & factus est homo in animam viventem. 3. 7. 96

17. In quacunque die comederitis, morte moriemini. 3. 304

18. Non est bonum hominem esse solum, faciamus ei adjutorium simile sibi. 3. 94

3. 3. De fructu ligni, quod est in medio Paradisi, præcepit nobis ne comederemus. 18. 33

4. Nequaquam moriemini. 25. 15

5. In quacunque die comederitis ex eo, aperientur oculi vestri, & eritis sicut dii scientes, bonum & malum. 5. 263

7. Cum audissent vocem Domini deambulantis ad auram post meridiem. 14. 118. & 6. 124

15. Inimicitias ponam inter te, & mulierem, & semen tuum, & semen illius, ipsa conteret caput tuum. 17. 8. & 2. 51

16. Sub viri potestate eris. 24. 64. & 16. 6

17. Maledicta terra in opere tuo. 3. 143. 134

19. Pulvis es, in pulverem revertaris. 16. 22. 27. 28

24. Et collocavit ante Paradisum Cherubim, & flammæum gladium. 2. 33

4. 2. Fuit Abel pastor ovium, & Cain agricola. 10. 105

3. Genuit ad imaginem, & similitudinem suam, & vocavit nomen ejus Seth. 11. 155

11. Nunc igitur maledictus eris super terram. 3. 134

14. Ecce ejicis me hodie à facie terræ, ero vagus, & profugus in terra. 4. 64

23. Dixit Lamech uxoris suis Adæ, & Sellæ: Audite vocem meam uxores Lamech, occidi virum. 13. 29

26. Iste cepit invocare nomen Dñi. 11. 157. & 3. 5

5. 22. Ambulavit Enoch cum Deo, & non apparuit. 2. 15

6. 5. Videns Deus quod multa malitia hominum esset in terra, & cuncta cogitatio hominis intenta esset ad malum. 5. 258

11. Mense secundo rupti sunt omnes fontes abyssi magnæ; & cataractæ cæli apertæ sunt. 17. 64

8. 2. Odoratus est Dominus odorem suavitatis, & ait: nequaquam ultra maledicam terræ. 6. 10.

10. Noë obtulit holocaustum. 1. 16

7. 11. Nequaquam ultra maledicam terræ, propter homines, sensus enim, & cogitatio mali cordis in malum prona sunt. 11. 50

9. 9. Ecce ego statuam pactum meum vobiscum, & cum semine vestro post vos, quod non erit ultra aquæ diluvii. 22. 24

12. Hoc est signum fœderis quod do inter me & vos. 1. 16

5. Maledictus Chanaan, servus servorum erit fratribus suis. 1. 12

10. 9. Nemrod robustus venator coram Domino, fuit autem principium ejus Babylonia. 11. 121

12. Egredere de terra tua, & de cognatione tua, & de domo patris tui. 8. 1. 39

13. Sublata est mulier in domum Pharaonis. 24. 45

17. Flagellavit Dominus Pharaonem plagis maximis, & domum ejus 2. 66

13. 16. Non eos poterat capere terra, ut habitarent simul. 17. 20

8. Ne quæso sit jurgium inter me, & te, inter pastores meos, & pastores tuos, fratres enim sumus, recede à me obsecro. 26. 75

14. Dixit Dominus ad Abraham; postquam divisus est ab eo Lot, leva oculos tuos, & omnem terram, quam conspicias tibi dabo. 10. 133

16. Faciam semen tuum sicut pulverem terræ. 11. 20

14. 14